

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722200489
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722200489.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobkyne I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/X, XXX XX S. T., zast. ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom Pod hájom 1367/169, 018 41 Dubnica nad Váhom, proti žalovanému Silverside, a. s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, IČO: 50 052 560, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 19Csp/8/2022-66 zo dňa 21. apríla 2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku I. m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

II. Uznesenie okresného súdu vo výroku II. z r u š u j e .

III. Uznesenie okresného súdu vo výroku III. z r u š u j e .

IV. Žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.

V. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaného zaviazal povinnosťou zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 31. 07. 2017 voči žalobkyni, ktorá bola uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne Kaufland Slovenská republika, v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41 /A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy, to všetko do rozhodnutia vo veci samej (I. výrok). Súd poučil žalovaného, že na Okresný súd Zvolen môže podať proti žalobkyni žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 (II. výrok). Zároveň žalobkyni uložil povinnosť v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp. súvisiacich s dohodou o zrážkach zo mzdy/iných príjmov č. 97625902109 zo dňa 31. 07. 2017, príp. aj zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017. Stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva (III. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznáva (IV. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 09. 02. 2022 sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov tvoriacej súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31. 07. 2017, ktorá bola uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 a uložiť zamestnávateľovi žalobcu povinnosť, aby nevykonával zrážky zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31. 07. 2017. Doplnením podania zo dňa 14. 02. 2022 návrh žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 31. 07. 2017 uzatvorila so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 (ďalej len ako „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3 500 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 89,61 Eur. Na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere bola súčasne so zmluvou o úvere uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný dňa 30. 05. 2021 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 31. 07. 2017. Podľa žalobkyne dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 31. 07. 2017 predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o formulárový typ dohody, ktorý žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť. Dohoda nebola individuálne dojednaná. Ako spotrebiteľka sa nachádzala v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ju viedla k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohla ovplyvniť ich obsah. Spotrebiteľ musí mať vedomosť, pohľadávku akého druhu a v akej výške dohoda o zrážkach zo mzdy sa zabezpečuje. Podľa žalobkyne ide o neprimerané zvýhodnenie veriteľa v neprospech spotrebiteľa. Podľa žalobkyne dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre rozpor s § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a navyše zmluvu o úvere považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú, nakoľko obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. b) CSP, podľa § 329 ods. 1 CSP, podľa § 336 ods. 1 CSP a podľa § 337 ods. 1 CSP.

4. Prvostupňový súd po oboznámení sa so skutkovými tvrdeniami žalobcu obsahnutými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu priloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný, a preto mu vyhovel.

5. Konštatoval, že po preskúmaní zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným a dohody o zrážkach zo mzdy sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená súčasne so zmluvou o úvere a nachádza sa síce na samostatnej listine, avšak nie je možné, bez vykonaného dokazovania jednoznačne určiť, či bola podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a či bolo možné uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy odmietnuť. V pochybnostiach je však potrebné v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka vykladať obsah zmluvy v prospech spotrebiteľa. Za podstatné tiež považoval, že žalovaný vyžaduje zrážky zo mzdy na sumu (3 500 Eur s príslušenstvom), ktorú nie je možné posúdiť podľa predpisov o ochrane spotrebiteľa, nakoľko z uvedenej sumy nie je zrejmé, z čoho pozostáva a či je to suma konečná. Mal za to, že nároky zo zmluvy o úvere by mali byť podrobené súdnemu prieskumu. Ďalej uviedol, že žalovaný na základe neobmedzenej vôle môže vymáhať od žalobkyne dlh na základe právneho úkonu, ktorého platnosť je sporná a tento sporný charakter má aj výška a dôvodnosť dlhu. Žalobkyňa týmto spôsobom stráca právo disponovať so svojím príjmom ako vlastným majetkom na základe okolností, ktoré sú sporné.

6. Súd prvej inštancie zaujal názor, že je nevyhnutné dočasne upraviť pomery strán z dôvodu existencie reálnej hrozby toho, že žalovaný neoprávnene zasahuje do majetkovej dispozície žalobkyne a preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel (výrok I.) Mal za to, že príkazom zdržať sa vykonávania zrážok na základe neodkladného opatrenia sa zároveň nevytvorí žiaden nenávratný alebo v budúcnosti nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán a na strane žalovaného ako právnickej osoby hromadne poskytujúcej nebankové úvery, nemôže nevykonávaním týchto zrážok vzniknúť ani neprimeraná ujma. Súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy do rozhodnutia vo veci samej. Poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je obligatórne písomná dohoda uzatváraná len medzi veriteľom a dlžníkom, pričom platiteľ mzdy nie je stranou dohody, a nemôže jej existenciu žiadnym spôsobom ovplyvniť. Pokiaľ by žalovaný napriek vykonateľnosti takéhoto výroku uloženú povinnosť nesplnil (napr. neoznámil by zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok),

žalobkyňa má možnosť domáhať sa splnenia tejto povinnosti vykonaním exekúcie na nepeňažné plnenie. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že v úvode dohody o zrážkach zo mzdy, kde by mal byť náležite identifikovaný platiteľ mzdy, tento subjekt absentuje. Ďalej zistil, že dohoda o zrážkach zo mzdy podpísaná v rovnaký deň (po príp. súčasne) so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a tak existuje pochybnosť, či sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť, či takúto dohodu podpíše alebo nie.

7. Súd prvej inštancie zároveň v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia ochrany práv a oprávnených záujmov osôb, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje v zmysle ust. § 337 ods. 1 CSP poučil žalovaného, že je oprávnený podať žalobu o zaplatenie dlžných splátok zo zmluvy o úvere, keď v tomto konaní bude zmluva o úvere podrobená súdnej kontrole s vyvedením právnych dôsledkov z tejto kontroly vyplývajúcich (výrok II.). Súd prvej inštancie vyhodnotil zásah do práv a právom chránených záujmov žalovaného ako primeraný, avšak za predpokladu, že žalobkyňa bude aktívne vykonávať konkrétne kroky smerujúce k ochrane svojich práv a právom chránených záujmov, do ktorých je podľa jej tvrdení protiprávne zasahované zo strany žalovaného. V súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP preto uložil žalobkyni povinnosť podať v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp. súvisiacich s predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy, príp. aj s predmetnou zmluvou o úvere. Stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva (výrok III.).

8. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd aplikujúc § 257 CSP, kde konštatoval, že žalobkyňa mala síce v konaní úspech, avšak jediné trovy konania si žalobkyňa zavinila sama tým, že jej prvotné podanie nespĺňalo zákonné náležitosti, súd jej nárok náhradu týchto trov konania voči žalovanému nepriznal (výrok IV.).

9. Proti tomuto uzneseniu voči výroku I. v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný namietal, že okresný súd porušil jeho právo na spravodlivý proces a odňal mu možnosť konať pred súdom, keďže odôvodnenie uznesenia je arbitrárne, a to až v takom rozsahu, že dochádza k znemožneniu aktívnej obrany žalovaného, teda porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces dosahuje takú intenzitu, že možno konštatovať, že súdne konanie nemôže byť spravodlivé. Žalovaný mal za to, že súd konal v rozpore s princípom právnej istoty, rozhodol nad rámec zákona a svojich kompetencií. Súd hrubo a závažne porušil princíp rovnosti zbraní v neprospech žalovaného. Poukázal na to, že súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je presvedčiť účastníkov konania, že rozhodnutie bolo výsledkom starostlivého zhodnotenia relevantných faktov. Zásadne výlučne z odôvodnenia možno usudzovať, či rozhodnutie nebolo arbitrárne a nakoľko boli skutočne rozhodnutím reflektované všetky procesné ako i hmotnoprávne nároky účastníkov konania. Z napadnutého uznesenia nie je zrejmé odôvodnenie právneho názoru okresného súdu. Súd mal v odôvodnení uznesenia uviesť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami ďalej, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Iba ak okresný súd poskytne žalovanému všetky odpovede na to, či došlo k splneniu vyššie uvedených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, iba vtedy je odôvodnenie uznesenia presvedčivé. Ak je odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré žalovaného ukracuje na jeho majetkových právach v takej nízkej kvalite, že žalovaný v podstate nevie, čo viedlo súd k rozhodnutiu, tak uznesením sa okrem obmedzenia majetkových práv žalovaného výrazne obmedzujú aj procesné práva žalovaného. Potom možno jednoznačne uzavrieť, že odňatie možnosti žalovaného konať pred súdom dosiahlo takú intenzitu, že súdne konanie nemôže byť spravodlivé. Žalovaný ďalej v súhrne uviedol, že v odôvodnení uznesenia definované zistenia a právne závery nie sú v zmysle CSP relevantným podkladom pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia. Žalovaný namietal, že súd svoje

rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia založil na skutočnostiach, úvahe, ktorá vo vzťahu k rozhodovaniu o nariadení neodkladného opatrenia nemá žiaden význam a relevanciu.

11. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že pri nariadení neodkladného opatrenia nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale je potrebné, aby boli osvedčené aspoň najvýznamnejšie relevantné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Mal za to, že súd prvej inštancie postupoval svojvoľne a v príkrom rozpore s princípmi, na ktorých stojí dokazovanie v sporových konaniach. Konanie súdu nemožno hodnotiť ako objektívne nestranné. Tým, že sa súd riadil len domnelou pravdepodobnosťou bez vykonania potrebných dôkazov a ich vzájomného hodnotenia, poprel Ústavou garantované právo žalovaného na spravodlivé súdne konanie. Ak by súd pristúpil k hodnoteniu a analýze zmluvy ako aj dohody, dospel by k záveru, že nárok žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nevyvetlil kde a prečo existuje možnosť vzniku majetkovej ujmy u žalobkyne. Zdôraznil, že zrážkami zo mzdy sa plní tak istina úveru ako aj príslušenstvo a keďže istina úveru sa musí vždy vrátiť veriteľovi, nie je v prípade splácania istiny možné dedukovať na vznik škody/ujmy na strane žalobkyne z dôvodu jej splácania. Rovnako nie je zrejme v prípade príslušenstva vznik možnej škody. Súd bez akejkoľvek analýzy dôkazov jednoducho skonštatoval, že vidí možnosť neprimeraného zásahu do práv žalobkyne, ale prečo to tak vidí, aká škoda môže žalobkyne vznikáť, to už neanalyzoval a aj v dôsledku toho je potom rozhodnutie založené na sudcovskej úvahe, ktorá nezodpovedá realite a vykazuje znaky svojvoľie. Zároveň neuviedol prečo dospel k záveru, že v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia nemôžu byť práva žalovaného nijako dotknuté, keďže neanalyzoval finančnú kondíciu žalobkyne ani finančnú kondíciu žalovaného. Rovnako žalovanému nie je zrejme ako súd dospel k záveru, že v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia nemôžu byť práva žalovaného dotknuté. Súd neanalyzoval podmienky vzniku ujmy u žalovaného, ako ani u žalobkyne a následne nepovedal, ktorá je primeraná úprava a čo je už úprava neprimeraná, a teda nedovolená. Nariadením neodkladného opatrenia však žalovanému vzniká ujma, a to tým, že sa narúša právo žalovaného na včasné splatenie úveru. K námietke konania súdu nad rámec svojich kompetencií žalovaný uviedol, že súd nariadil neodkladné opatrenie arbitrárne a svoje rozhodnutie neodôvodnil dostatočne tak, aby bolo z odôvodnenia zrejme, na základe akých relevantných dôkazov dospel k rozhodnutiu, aby sa rozhodnutie nejavilo ako prekvapivé. Súd prvej inštancie napriek tomu, že nezaložil zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia tak o jeho nariadení rozhodol. Nad rámec svojich kompetencií rozhodol o pozastavení výkonu zrážok zo mzdy, hoci tieto boli realizované spôsobom a vo výške, ktoré sú v súlade s právnymi prepismi. Súd neskúmal, či sú reálne dané predpoklady a dôvody na poskytnutie právnej ochrany žalobkyne a samotná skutočnosť, že žalobkyňa je spotrebiteľ, neopravňuje súd vstupovať do zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným tak, že žalovanému zakáže vykonávať svoje zmluvné práva len preto, že ho o to požiada žalobca. Ak chcel súd poskytnúť ochranu spotrebiteľovi pred tým, aby neplnil plnenie, ktoré je dôsledkom neprijateľnej zmluvnej podmienky, mohol poskytnúť ochranu tým, že zakáže plnenie v zmysle dohody. Súd prvej inštancie však poskytol spotrebiteľovi nezákonnú ochranu aj pred plnením istiny úveru, ktoré nikdy nemôže byť dotknuté existenciou prípadnej neprijateľnej podmienky, čím prekročil rámec svojej zákonnej kompetencie. K porušeniu princípu rovnosti zbraní v neprospech žalovaného uviedol žalovaný, že skutočnosti, na základe ktorých súd nariadil neodkladné opatrenie, by mali objektívne vyvolávať potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Súd však nariadil neodkladné opatrenie iba preto, lebo je stranou sporu spotrebiteľ a dodávateľ, iné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia nezohľadnil. Súd ani raz neposudzoval postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou, prípadnú škodu, ktorá žalovanému vzniká tým, že si žalobkyňa neplní riadne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, nevykonal úkony, ktorými by zisťoval rozsah dopadu nariadenia neodkladného opatrenia na postavenie žalovaného, a dôkazy, predložené žalobkyňou interpretoval výlučne v prospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Na základe uvedeného mal za to, že súd nepostupoval v rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia nestranne a objektívne.

12. K odvolaciemu dôvodu nesprávne skutkové zistenia žalovaný uviedol, že návrh je šikanóznym a jeho jediným cieľom je dosiahnuť stav, aby žalobkyňa nemusela plniť svoj dlh. Žalobkyňa súdu preukázala len tie skutočnosti, ktorých údaje svedčia v jej prospech a na ktorých môže žalobkyňa celkom nesprávne interpretovať údajnú neplatnosť dohody. Podotkol, že ani dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila (zmluva a dohoda) neodôvodňujú záver, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Dohoda sama o sebe nie je neprijateľnou podmienkou a ani vo svojom texte neobsahuje žiadnu podmienku, ktorá by mohla byť neprijateľnou a navyše súd prvej inštancie nemá kompetenciu

skúmať neprijateľnosť podmienok. Okresný súd ani v uznesení neoznačil, či zmluva alebo dohoda môže obsahovať neprijateľnú podmienku. To navodzuje dojem, že nariadil neodkladné opatrenie bez preskúmania skutkového stavu (t. j. bez preskúmania, či sa môže v zmluve alebo v dohode nachádzať neprijateľná zmluvná podmienka). Okresný súd mal osvedčenú potrebu úpravy pomerov sporových strán, vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobkyne - t. j. z dôvodu, že žalobkyňa spochybňuje dohodu. Tieto skutkové zistenia sú nesprávne. Žalovaný podotkol, že ani dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila (zmluva, dohoda, žiadosť) tento záver neodôvodňujú. Podľa názoru okresného súdu, je nariadenie neodkladného opatrenia potrebné, lebo by mohli byť žalovanému poukázané finančné prostriedky zo mzdy žalobcu, na ktoré žalovanému nevznikol zákonný nárok. Žalovaný podotkol, že výkonom zrážok zo mzdy nedochádza k bezdôvodnému poukázaniu finančných prostriedkov v prospech žalovaného, nakoľko sú tieto zrážky vykonávané v súlade so zmluvou. Zrážky zo mzdy tak nepresahujú zákonom stanovenú hranicu zrážok zo mzdy. Žalovaný namietol, že k bezdôvodnému plneniu nedochádza a ani iný záver predloženej dôkazy neprípúšťajú, preto lebo úver bol poskytnutý, žalobkyňa dobrovoľne neplnila, teda žalovaný má minimálne nárok na pravidelné splácanie istiny úveru a zákonných úrokov z omeškania (a na toto plnenie by mal žalovaný nárok i v prípade, ak by mu mala žalobkyňa plniť z titulu bezdôvodného obohatenia). Ďalej uviedol, že ku dňu podania odvolania žalobkyňa bol poskytnutý úver vo 3 500 Eur s celkovou čiastkou na zaplatenie vo výške 5 376,60 Eur. Žalobkyňa uhradila v prospech žalovaného splátky v celkovej výške 4 497,46 Eur (z čoho bola istina úveru splatená vo výške 2 654,01 Eur a zmluvný úrok úveru vo výške 1 796,46 Eur). Žalobcovi zostalo ku dňu podania odvolania uhradiť celkovo 879,90 Eur. Zároveň zmluvný úrok, ako aj ostatné zmluvné plnenia sú dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo zmluvy. Okresný súd nepoukázal, kde vidí možnosť existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve, resp. v dohode, a teda skutkové zistenie, že je možnosť, aby sa bezdôvodne plnili zmluvné nároky, nevyplyva z dôkazov predložených žalobkyňou.

13. Žalovaný namietal, že návrh je šikanózný a nie sú dané predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ súd uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, úver je bezúročný a bez poplatkov, dohoda je súčasťou zmluvy a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je neplatným právnym úkonom, žiadne z uvedených tvrdení sa nezakladá na pravde, nakoľko zmluva ani dohoda neobsahuje neprijateľné podmienky. Zmluva ako aj Dohoda neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by spôsobovalo neplatnosť týchto úkonov a žalobkyňa sa v minulosti dostala do omeškania so splácaním úveru a aj ku dňu podania odvolania je v omeškanií so splácaním úveru. Návrh je teda zjavne nedôvodný a jediným cieľom podaného návrhu je oddialenie povinnosti žalobkyne plniť. Žalovaný má rovnako za to, že nebola preukázaná potreba bezodkladne upraviť pomery.

14. Zmluva bola uzavretá v súlade s právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné podmienky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 09. 2018 č.k.: 41Cpr/22/2018-193 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05. 09. 2019 sp. zn. 2CoPr/1/2019 z ktorých vyplýva platnosť dohody o zrážkach zo mzdy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neexistencia neprijateľných podmienok v zmluve a dohode. Žalovaný zdôraznil, že ak rozhodnutie súdu o neprijateľnosti podmienok zmluvy má všeobecný účinok, potom je na mieste použitím analógie iuris pripísať takýto účinok i rozhodnutiu súdu, ktoré deklaruje prijateľnosť podmienok zmluvy a pritom poukázal na ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že dohoda je úplne identická s dohodou o zrážkach zo mzdy, posudzovanou v uvedenom súdnom konaní s rozdielom identifikačných údajov žalobcov a údajov týkajúcich sa poskytnutého úveru. Zároveň žalobkyňa podpísala dohodu dobrovoľne a pred podpisom dohody bola oboznámená s tým, že ide o právny úkon, ktorý môže odmietnuť uzatvoriť. Navyše, inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je inštitútom, na základe ktorého nedochádza k neprimeranému zásahu do majetkovej sféry žalobkyne. Zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, dohoda vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok a obmedzuje žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy. Vymedzuje maximálnu výšku pohľadávky zo zmluvy, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 5 376,60 Eur. Zrážky sa vykonávajú až do doby kým nedôjde k splneniu dlžnej pohľadávky a žalovaný ako veriteľ je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu pohľadávky. Žalovaný oboznámil pred začatím zrážok zo mzdy žalobkyňu o výške jej aktuálneho dlhu aj s presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa zmluvy. Využitím dohody nedochádza k zvyšovaniu preplatku, nakoľko sa strhávajú zrážky zo mzdy výlučne vo výške pravidelných splátok. Využitím dohody nedochádza k vzniku nenapraviteľného stavu, kedy by sa zrážky zo mzdy žalobkyne poukazovali žalovanému bezdôvodne. Žalovaný využil dohodu v čase, kedy sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou pravidelných splátok, na pravidelné výzvy nereagovala, žiadosť tak bola zamestnávateľovi

žalobkyne zaslaná až momentom, kedy sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou platieb a jedinou možnosťou na úhradu bolo využitie dohody. Žalovaný ďalej poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. 12. 2018 č. k. 14Co/277/2018-62 v súvislosti s tým, že žalobkyňa neosvedčila existenciu naliehavej a bezodkladnej potreby úpravy pomerov. Žalovaný mal za to, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave je potrebné v súlade s princípom právnej istoty aplikovať aj na toto súdne konanie, pretože žalobkyňa do času podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepovažovala ako zmluvu, tak ani dohodu za neplatné právne úkony, resp. ich neplatnosť žalobkyňa nikdy nenamietala. Žalobkyňa možné porušenie svojich práv nenamietala ani pri uzatvorení zmluvy a dohody. Zároveň žalobkyňa nepreukázala, že by došlo vôbec k úhradám aspoň základnej istiny úveru, a preto nemožno konštatovať, že je žalobkyňa vystavená nepriaznivej finančnej situácii. Príslušenstvo zmluvy (zmluvný úrok, úroky z omeškania, zmluvná pokuta) sú dohodnuté plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nespôsobujú nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. A navyše, ani jedno z tvrdení žalobkyne, ktoré predložila okresnému súdu nepotvrďuje, že žalobkyňa je poškodená na svojich právach tým, že zmluva/dohoda sú neplatné a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, že žalobkyňa je vystavená nepriaznivej finančnej situácii a je poškodená na svojich právach. Žalovaný mal za to, že nedošlo k porušeniu právnych predpisov, vykonávaním zrážok zo mzdy nedochádza k neprímeranej ujme na strane žalobkyne, že žalobkyňa neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Následne sa žalovaný vyjadril k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, uviedol, že nesúhlasí so záverom, že dohoda môže predstavovať neprijateľnú podmienku, pretože tento záver nemá oporu v žiadnej záväznej právnej norme. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom dovolený prostriedok slúžiaci na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky veriteľa, a to aj v spotrebiteľských veciach. Ochrana pred plnením istiny poskytnutého úveru a zákonných úrokov z omeškania však žalobkyňi nenáleží a okresný súd jej ju ani nemá prečo poskytnúť, keďže povinnosť plniť istinu úveru a zákonné záväzky nie sú existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky nijako dotknuté, pretože aj v prípade, ak by zmluva bola určená za neplatnú, žalobkyňi sa povinnosť vrátiť istinu a zákonné plnenia týmto nemení.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s napadnutým uznesením sa stotožňuje a poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/8/2019 zo dňa 12. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/260/2019 zo dňa 04. 12. 2019 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/3/2020 zo dňa 31. 01. 2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/15/2021 zo dňa 21. 04. 2021. Žalobkyňa nevzhládla na arbitrážnosť napadnutého uznesenia. Podľa jej názoru súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil s použitím správnych právnych predpisov a logickými úvahami s poukazom na osvedčenosť nároku žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru o potrebe jeho nariadenia. V rozhodnutí dal zrozumiteľnú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu. Skutočnosť, že v rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie tak, ako to v odvolaní namieta. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvyš pravdepodobné (Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.). K princípu právnej istoty žalobkyňa poukázala na nález Ústavného súdu SR zo dňa 01. 07. 2014, sp. zn. III. ÚS 51/2014, ktorý uviedol, že právna istota, spolu s požiadavkou ochrany legitímnych očakávaní, principiálne neznamená právo účastníka konania na rovnaké právne posúdenie jeho veci. Nesporne však znamená právo na vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa konajúci orgán verejnej moci od stabilného, doteraz zastávaného právneho názoru odchyľuje. Žalobkyňa ďalej uviedla, že bolo dôvodné nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré nie je neprímerané k sledovanému legitímnemu účelu. Žalovanému nevznikla žiadna zásadná ujma. Ide o dočasnú úpravu pomerov, ktorá bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Nariadením neodkladného opatrenia nedochádza ani k zásahu do ústavného práva žalovaného na súdnu ochranu v zmysle Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Tvrdenie žalovaného, že okresný súd nemá zákonné oprávnenie analyzovať prijateľnosť podmienok dohody žalobkyňa považuje za irelevantné. V zmysle Smernice 93/13/EHS (čl. 6) sú členské štáty povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách uzatvorených podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa. ESD vo vzťahu k uvedenému judikoval výklad smernice v duchu, že vnútroštátne súdy sú povinné ex offio: 1) zaoberať sa nekalou povahou zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými

okolnosťami potrebnými na tento účel (Austurcom C-40/08) a v prípade, ak zistia nekalú povahu zmluvnej podmienky, 2) vyvodíť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný (Erika Jörös C-397/11). Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy bezprostredne súvisí aj s neprijateľnosťou zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je potrebné prisvedčiť argumentom žalobkyne, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy a zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky zo mzdy napriek tomu, že neexistovalo žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by ukladalo žalobkyni povinnosť plnenia a žalobkyňa tak nemá možnosť zrážky priamo zastaviť. Pričom veriteľ a teda žalovaný sám diktuje výšku dlhu jednostranne, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobkyne podľa vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva, a žalobkyňa ako spotrebiteľ nemá možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť. Žalobkyňa sa nestotožnila s tvrdením žalovaného, že okresný súd hrubo a závažne porušil princíp rovnosti zbraní v neprospech žalovaného. Poukázala na to, že pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia a nevykonáva sa dokazovanie v rozsahu ako v základnom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. júna 2019, sp. zn. 5 Cdo 25/2019). Ďalej uviedla, že z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Nevykonanie dôkazu výsluchom účastníka konania nie je postupom, ktorým by súd odňal možnosť konať pred súdom (Zo súdnej praxe č. 26/2000). Navyše hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu, nie účastníkov konania, čo nie je porušením práva na súdnu ochranu ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že návrh strany na vydanie neodkladného opatrenia je pre súd určujúci, nakoľko súd rozhoduje o nariadení neodkladného opatrenia spravidla len na základe tvrdení, dôkazov a skutočností predkladaných súdu iba tou stranou, ktorá navrhuje jeho vydanie; spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu strán a bez toho, aby vykonal plnohodnotné dokazovanie; v značne skrátenej lehote. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba z dvoch dôvodov, a to, ak existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov; alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd pri existencii obavy z ohrozenej exekúcie, predmetom ktorej má byť vymoženie peňažnej pohľadávky v zásade vždy nariadi zabezpečovacie opatrenie a nie neodkladné opatrenie; neodkladné opatrenie namiesto zabezpečovacieho opatrenia súd nariadi jedine vtedy, ak by zabezpečovacím opatrením nebolo možné dosiahnuť účel sledovaný neodkladným opatrením. Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom žalovaného, ktorý v časti II. nesprávne skutkové zistenia namietol, že návrh je šikanózny a jeho jediným cieľom je dosiahnuť stav, aby žalobkyňa nemusela plniť svoj dlh. Žalobkyňa k tomu uviedla, že podľa ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je nepripustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola síce na osobitnej listine, v ktorej sa v čl. I. uvádza, že uzatvorenie tejto dohody je dobrovoľné, a dlžník svojím podpisom potvrdzuje, že si celú dohodu prečítal a má ju záujem uzavrieť. Toto tvrdenie žalobkyňa však pokladá za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Podmienka je hrubo nevyvážená, spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy, teda v štádiu svojej nižšej bdelosti, dodávateľa splnomocniť na vážne úkony súvisiace s inštitútom zrážok zo mzdy a jeho aplikáciou. Dohodu o zrážkach zo mzdy pokladá za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že zabezpečenie plnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy, a to formou dohody o zrážkach zo mzdy, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, o čom existuje aj mnoho súdnych rozhodnutí. Aj keď veriteľ uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola spísaná na osobitnej listine, dlžník nemal možnosť odmietnuť podpísanie dohody

o zrážkach zo mzdy, lebo by nedostal úver. Preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nie je individuálne dojednaná, teda že ju spotrebiteľovi - dlžníkovi predložila nebanková spoločnosť - žalovaný na podpis a spotrebiteľ ako dlžník nemohol ovplyvniť jej obsah. Aj keď žalovaný tvrdí opak, je na žalovanom - nebankovej spoločnosti - niešť dôkazné bremeno. Pri podpise Dohody o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľ týmto podpisom formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru nútený podrobiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá je vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške vrátane príslušenstva, bez predchádzajúcej súdnej kontroly a bez možnosti, aby spotrebiteľ zabránil vykonávaniu zrážok zo mzdy, ak sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Zároveň existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ ani nemá inú možnosť, iba ju podpísať, nakoľko keby ten úver nepotreboval, nežiadal by oň. Aj keď je predmetná dohoda na samostatnej listine, žalobcovia ju nemali možnosť ovplyvniť, nemohli vyjednávať a teda nie je individuálne dojednaná tak, ako to prezentuje žalovaný. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že už z poskytnutého úveru vo výške 3 500,- Eur uhradila celkove sumu 4 497,46 Eur, teda je irelevantné vyjadrenie žalovaného, že ide o šikanózne návrh a jeho jediným cieľom je dosiahnuť stav (aspoň na nejaké obdobie - t.j. obdobie trvania súdneho konania), aby žalobkyňa nemusela plniť svoj dlh. Žalobkyňa ďalej uviedla, že so žalovaným uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch týkala sa poskytnutia úveru žalobcom vo výške 3 500,- Eur za podmienok: 60 pravidelných mesačných splátok vo výške 89,61 Eur so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci, dátum splatnosti prvej pravidelnej splátky bol stanovený na 15.09.2017 a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol stanovený na 15.09.2022. Celková čiastka na zaplatenie bola vypočítaná vo výške 5 376,60 Eur, keď úroková sadzba úveru bola stanovená na 18,38 (p. a.), ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 19,62% pri priemernej RPMN 14,84% a odplate podľa Občianskeho zákonníka vo výške 18,38%. Doba trvania zmluvy na dobu určitú do 15. 08. 2022. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný nepostupoval pri splátkach tak, ako je to prezentované v zmluve a čiastočné úhrady prerozdeľoval prv na úroky a až potom na istinu. Taktiež má za preukázané, že sa nezhoduje dátum konečnej splatnosti úveru s dobou trvania zmluvy. Predsa je nereálne, aby dátum poslednej splátky bol stanovený o mesiac neskôr ako doba trvania zmluvy. Podľa názoru žalobkyne dostatočne preukázala dôvodnosť a naliehavý právny záujem na vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko si žalovaný uplatnil predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobkyne, ktorý na základe toho začal vykonávať zrážky. Žalovaný v predloženej žiadosti o vykonávanie zrážok presne nešpecifikoval výšku požadovanej zrážky vo výške 92,- Eur ku dňu 30. 05. 2021, kedy bola predmetná žiadosť spísaná. Žalovaný nepostupoval podľa svojich určených podmienok a to podľa čl. IX bod 5. kde sám uvádza, že veriteľ upozorní dlžníka na omeškanie s úhradou pravidelnej splátky dohodnutej v zmluve v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy, a to najneskôr do 15 dní od dňa splatnosti pravidelnej splátky. Žalovaný neinformoval žalobkyňu na omeškanie splátky, čím on sám porušil svoje ustanovenia zmluvy. Už v čase uplatnenia dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyňa uhradila v pravidelných splátkach sumu prevyšujúcu istinu, no napriek tomu sa v predmetnej žiadosti o vykonávanie zrážok uvádza celá suma úveru, ktorá bola žalobkyňi poskytnutá. Žalovaný síce predložil súdu listinu s označením Upomienka 1. zo dňa 22. 05. 2021, avšak neosvedčil skutočnosť, že predmetná upomienka sa dostala do dispozičnej sféry žalobkyne. Žalovaný v predloženej žiadosti o vykonávanie zrážok presne nešpecifikoval výšku požadovanej zrážky vo výške 92,- Eur ku dňu 30. 05. 2021, kedy bola predmetná žiadosť spísaná, napriek tomu, že v upomienke je uvedená suma 90,99 Eur. Upomienka bola vystavená dňa 22.05. 2021 a žiadosť zamestnávateľovi bola datovaná dátumom 30. 05. 2021, t. j. 8 dní od spísania upomienky. Tvrdenie, že žalobkyňa sa dostala do omeškania s úhradou pravidelných platieb sa nezakladá na pravde, nakoľko žalobkyňa bola v omeškaní len s jednou splátkou. Žalovaný uviedol, že žalobkyňi zasielal pravidelné listinné výzvy, no ako dôkaz ich nepredložil, teda aj toto tvrdenie žalovaného sa nezakladá na skutočnosti. Žalobkyňa bola v omeškaní s jednou splátkou a to vo výške 89,61 Eur. Napriek tomuto omeškaniu žalovaný predložil platiteľovi mzdy žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe predmetnej dohody a to vo výške zameškanej sumy 92,- Eur. V dohode o zrážkach zo mzdy sa uvádza, že veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 vo výške 5 376,60 Eur, predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmluvou, napríklad úrok z omeškania, a s právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta. V žiadosti o vykonávanie zrážok je uvedená len výška poskytnutého úveru, t. j. suma 3 500,- Eur s príslušenstvom. Žalovaný uvádzal, že disponuje právnym titulom na uspokojenie svojej splatnej pohľadávky zrážkami zo mzdy, no žiadny právny titul nepredložil. Rozhodujúce je, že žalovaný vyžaduje zrážky zo mzdy na sumu 3 500,- Eur, ktorú nie je možné posúdiť

podľa predpisov o ochrane spotrebiteľa, nakoľko z uvedenej sumy nie je zrejmé, z čoho pozostáva, aj keď žalovaný v dohode uviedol, že má voči dlžníkovi pohľadávku vo výške 5 376,60 Eur. Nároky zo zmluvy o úvere by mali byť podrobené súdnemu prieskumu, pretože z jej obsahu je možné vyvodiť, že neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zrážky zo mzdy na základe spornej dohody o zrážkach zo mzdy sú vykonávané v rozpore so zákonom a výrazným spôsobom sa zasahuje do ekonomickej situácie spotrebiteľa, pretože o výške pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorá je bezúročná a bez poplatkov, rozhoduje veriteľ a nie súd. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo všetkých výrokových častiach.

16. V odvolacej replike žalovaný navrhol, aby súd v súlade s § 388 CSP uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania v rozsahu 100%, prípadne, aby v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP uznesenie okresného súdu v rozsahu odvolaním napadnutého výroku č. 1 zrušil a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na to, že vyjadrenie žalobkyne neobsahuje právne relevantné tvrdenia a podľa jeho názoru zmluva, ako aj dohoda sú platné právne úkony, zrážky zo mzdy, ktoré sa vykonávali zo mzdy žalobkyne boli vykonávané v súlade s právnymi predpismi a súčasne nie je dôvod na poskytnutie súdnej ochrany žalobkyne prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že v prípade, ak je spochybnená dohoda, je dôvodné nariadiť neodkladné opatrenie. Poukázal na právny záver, ktorý vyslovil Krajský súd v Nitre v uznesení zo dňa 27. 02. 2018, sp. zn. 5Co/48/2018, v zmysle ktorého jednoduché konštatovanie týkajúce sa neprijateľnosti dohody o zrážkach tak, ako na ňu poukazovala žalobkyňa, nemohla bez ďalšieho založiť existenciu dôvodnej bezodkladnej potreby upraviť pomery medzi stranami sporu vo veci samej. Takto návrhu, resp. dôvodom v ňom obsiahnutým chýbala potreba nevyhnutnosti. Žalovaný sa ďalej nestotožnil s námietkou žalobkyne, že v prípade, ak by okresný súd nenariadil neodkladné opatrenie, žalobkyňa by mohla vzniknúť majetková škoda. Žalovaný namietal, že vykonávaním zrážok zo mzdy nedochádza a ani nemôže dôjsť k vzniku majetkovej ujmy (škody) na strane žalobkyne. Žalobkyňa zároveň nevysvetlila akým spôsobom by jej výkonom zrážok mohla vzniknúť majetková ujma (škoda). Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tomto smere. Žalobkyňa a ani okresný súd neanalyzovali dopad majetkovej ujmy ako na žalobkyňu, tak ani na žalovaného. V prípade stretu dvoch protichodných práv a slobôd musia súdy nájsť a zadefinovať rovnováhu medzi nimi. Žalobkyňa ako spotrebiteľka (a teda slabšia strana v právnom vzťahu) a okresný súd neodôvodnene prioritizujú a prioritizovali práva žalobkyne, a to bez toho, aby hľadali akúkoľvek rovnováhu. Žalovaný namietal, že by bola dostatočne osvedčená a odôvodnená potreba nariadenia neodkladného opatrenia. Zo strany žalobkyne ide iba o vágne tvrdenia, ktoré nepodložila žiadnym relevantným dôkazom. Podľa názoru žalovaného platnosť dohody nie je sporná a dohoda je platný právny úkon, uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným. Ako vyplýva zo samotného obsahu dohody (Článok II. dohody), sporové strany uzatvorili dohodu o zrážkach zo mzdy / z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou žalobkyne, ktorú/ktoré žalobkyňa poberá od svojho zamestnávateľa (prípadne od iného platiteľa príjmu) a kde je zamestnávateľ žalobkyne povinný po predložení dohody vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy žalobcu. Ako vyplýva ďalej z obsahu dohody (Článok III. dohody). Žalovaný ako veriteľ predkladá zamestnávateľovi žalobkyne dohodu v prípade, ak dôjde k omeškaniu s úhradou pohľadávky, vyplývajúcej zo zmluvy a žalobkyňa ako dlžník vyjadriła podpisom dohody súhlas s predložením dohody a vykonávaním zrážok zo mzdy. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa poukazuje na ust. Článku I. dohody, na základe ktorého je zrejmé, že uzatvorenie dohody bolo dobrovoľné, dlžník (teda žalobkyňa) podpisom dohody potvrdila, že si dohodu prečítala a má ju záujem uzatvoriť. Zároveň bola ako dlžník poučená o tom, že uzatvorenie dohody môže odmietnuť (článok III. bod 7. dohody). Platnosť dohody tak nie je a ani nemôže byť sporná, nakoľko bola uzatvorená dobrovoľne. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na subjektívnej predstave žalovaného o výške dlhu, nakoľko zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzujú žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa, ani okresný súd neuviedli, kde vidia spornosť dohody. Žalovaný ďalej namietal, že v žiadosti absentujú podstatné náležitosti. Poukázal na to, že v žiadosti bola zamestnávateľovi žalobkyne predložená aj samotná dohoda, na základe ktorej je možné zhodnotiť celkovú sumu nároku žalovaného. Špekulatívne je aj tvrdenie žalobkyne o tom, že žalovaný môže prijímať plnenie do nekonečna, ako je uvedené v žiadosti, Žalovaný momentom splatenia celého úveru oznámi zamestnávateľovi žalobkyne ukončenie výkonu zrážok zo mzdy. Žalovaný namietal, že inštitút dohody ako taký, nie je v rozpore so žiadnymi právnymi predpismi, ako ani s unijným právom. Zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a aj dohoda, ako taká, neobsahuje neprijateľné podmienky, nakoľko žalobkyňa podpísala so

žalovaným dohodu dobrovoľne a pred podpisom dohody bola oboznámená s tým, že ide o právny úkon, ktorý môže odmietnuť uzatvoriť. Občiansky zákonník, ako aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nezakazujú využitie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda nepredstavuje neprijateľnú podmienku, a teda nie je na mieste poskytovať žalobkyni súdnu ochranu. Dohoda neobsahuje ani jedno ustanovenie, ktoré by nebolo v súlade s právnymi predpismi. Obsah dohody korešponduje s ustanoveniami príslušných právnych predpisov.

17. Žalobkyňa vo vyjadrení k replike žalovaného uviedla, že zamestnávateľ žalobcu bol žalovaným požiadaný už pred podaním návrhu na súd o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne na základe žiadosti zo dňa 01. 06. 2021, a to za účelom úhrady dlhu zo zmluvy o úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017. Vzťah vykonávaných zrážok a úverovej zmluvy je nepochybný aj zo samotnej žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy. Zrážky boli podľa výplatných pásov už aj zrealizované. Žalobkyňa teda osvedčila existenciu podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to obavu z bezprostredne hroziacej majetkovej ujmy, ktorá jej hrozí faktickým konaním žalovaného, ktorý požiadaval zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo žalobkyne ohrozené, a to v nasledujúcich mesiacoch zamestnávateľom vykonávanými zrážkami zo mzdy v prospech žalovaného, ktoré sú vykonávané na podklade dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej platnosť sa namieta, a to prípadnej aj nad rozsah poskytnutej úverovej istiny. Obava, že žalovaný uskutoční zásah do majetkovej sféry žalobkyne prostredníctvom dotknutej dohody o zrážkach zo mzdy, bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení zmluvy zo dňa 31. 07. 2017 sa tak reálne naplnila. Uzavretá zmluva o poskytnutí úveru poskytuje žalovanému v spojení s dohodou o zrážkach zo mzdy priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa. Je daná obava, že žalovaný sa prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy môže neodôvodnene domôcť od žalobkyne aj prípadných plnení, na ktoré mu nevznikol zákonný nárok, a to bez akejkoľvek súdnej kontroly, čím žalobkyni hrozí nebezpečenstvo značnej ujmy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offio súdnu kontrolu zákonnosti zmluvných plnení pre dodávateľa. Je nepochybné, že žalobkyni bola poskytnutá istina v sume 3 500,- Eur, že žalobkyňa doposiaľ uhradila sumu 4 497,46 Eur. Žalovaný v žiadosti adresovanej zamestnávateľovi konštatuje, že sa žalobkyňa s úhradou dostala do omeškania, pričom však žalobca netvrdí ani neosvedčuje, že by už poskytnutú úverovú istinu žalobkyňa celkom zaplatila. V predmetnej veci, keď ide o dohodu o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcu spotrebiteľský vzťah z úverovej zmluvy žalobkyne a žalovaného, je zrejmé, že bude nutné vykonať meritórny prieskum dohody o zrážkach zo mzdy aj úverovej zmluvy. Je potrebné skúmať samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy z hľadiska jej platnosti podľa zák. č. 250/2007 Z. z., a v podmienkach spotrebiteľskej úpravy aj samotnú zmluvu o úvere. Vydaním neodkladného opatrenia tak, ako to vykonal prvoinštančný súd sa neprejudikuje platnosť, či neplatnosť právneho úkonu, ale dočasne sa upravujú pomery strán sporu tak, aby po meritórnom rozhodnutí vo veci samej nedošlo k spôsobeniu neprimeraného zásahu do práv žalobkyne. Ak by k vydaniu neodkladného opatrenia nedošlo, žalovaný by mohol jednostranným úkonom zabezpečiť si vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne bez toho, aby bola vykonaná súdna kontrola uzatvorenej úverovej zmluvy a bez toho, aby dlh, ktorý má žalobkyňa zaplatiť bol akýmkoľvek spôsobom preskúmaný súdnou cestou. Z predložených dokladov žalobkyňou je evidentné, že žalovaný listom zo dňa 30. 05. 2021 si uplatnil u zamestnávateľa žalobkyne dohodu o zrážkach zo mzdy dôvodu, že žalobkyňa sa dostala do omeškania so splátkou splatnou k 15. 05. 2021. Zamestnávateľ žalobkyne začal vykonávať zrážky vo výplatnom termíne už za mesiac jún 2021, kde aj žalobkyňa uhradila splátku v termíne vo výške 90,- Eur. Žalovaný v žiadosti o vykonávanie zrážok zamestnávateľovi neuviedol presne špecifikovanú sumu k výkonu zrážok, nakoľko žalobkyňa už ku dňu 30. 05. 2021 mala z celkovej čiastky úveru uhradenú sumu 3 962,- Eur. V Zmluve o úvere bola celková čiastka na zaplatenie uvedená 5.376,60 Eur, to znamená, že žalovaný uviedol do omylu aj zamestnávateľa, nakoľko tento by vykonával zrážky do sumy 3 500,- Eur tak, ako to v žiadosti uviedol žalovaný. Žalobkyňa sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje podstatnú náležitosť, a to presné uvedenie, v akom rozsahu majú byť zrážky vykonané, keďže pohľadávka žalovaného podľa nej predstavuje presne určenú istinu úveru spolu s úrokom za úver vo výške 5 376,60 Eur, avšak aj určito a jasne nešpecifikované príslušenstvo predstavujúce úroky z omeškania a nešpecifikovanú zmluvnú pokutu, čím je osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku žalobkyne, ktorej sa má poskytnúť ochrana vo veci samej, prihliadnuc aj k namietanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobkyňa ďalej uviedla, že uzatvorená dohoda zo mzdy, ako samostatná formulárová dohoda uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 31. 07. 2021 je vzájomne závislou spotrebiteľskou zmluvou v zmysle

ustanovenia § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka na uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 medzi žalobkyňou a žalovaným v ten istý deň. Dohodu o zrážkach zo mzdy treba posudzovať ako neurčitý právny úkon podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a aj na základe tohoto záveru je potrebné ju určiť, že je neplatná. Neurčitosť dohody spočíva v tom, že z dohody nevyplýva, aká bude výška konečnej pohľadávky, ktorá by mala byť zrážkami zo mzdy uspokojená. Ďalej poukázala na to, že v dohode je iba uvedené, že sa jedná o úrok z omeškania a práva spojené s uvedenými nárokmi, napr. zmluvnú pokutu. Zároveň však v čl. 2 bod 4 je uvedené, že medzi veriteľom a dlžníkom bolo dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. O aký rozsah sa má jednať, resp. či tento rozsah je obmedzený v čl. 2 bod 1 určenou sumou, z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy zrejme nie je. Aj v tomto kontexte možno nazerať na predmetnú dohodu ako na neurčitý právny úkon podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň obsah dohody žalobkyňa nemohla nijako ovplyvniť, nemohla ho zmeniť ani vylúčiť niektoré jej ustanovenia a zabezpečenie záväzku bez vyplnenia dlžnej sumy a určenia presných pravidiel pre jej určenie predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Dohoda je neurčitým právnym úkonom z dôvodu, že na jej základe si žalovaný môže svojvoľne uplatňovať ním určenú výšku dlhu, ktorú eviduje voči spotrebiteľovi, Dohodu je možné považovať za neplatnú aj pre jej priamy rozpor s dobrými mravmi a so zákonom. Taktiež postup žalovaného pri uzatváraní dohôd o zrážkach zo mzdy pri poskytovaní spotrebiteľských úverov je súdom známy z rozhodovacej praxe (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/7/2017 zo dňa 16.02.2017, Krajský súd Prešov sp. zn.: 19CoCsp/45/2020 zo dňa 13. 05. 2021), z poznatkov ktorej vyplýva, že tieto dohody sú spotrebiteľmi podpisované bez akéhokoľvek poučenia a bez možnosti ovplyvniť alebo odmietnuť túto dohodu podpísať. Je preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola podpísaná v rovnaký deň ako samotná úverová zmluva, a to hoci aj na samostatnej listine, no je nepochybným, že v deň uzavretia zmluvy o úvere ešte nebolo možné konkretizovať pohľadávku, ktorú má táto dohoda zabezpečovať. Skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená na samostatnom tlačive, teda nebola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, a teda žalobkyňa ako spotrebiteľ mala možnosť nepodpísať túto dohodu nemení nič na tom, že súd musí v konaní prihliadať na spotrebiteľa ako slabšiu stranu sporu a vyžadovať od žalovaného preukázanie, že si voči žalobkyňi ako spotrebiteľovi splnil svoju predzmluvnú informačnú povinnosť. Žalobkyňa opakovane poukázala na aktuálnu právnu úpravu ustanovenia § 5a ods. 1 z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01. 05. 2014, podľa ktorej je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo všetkých výrokových častiach.

18. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379 CSP, § 380 CSP a § 381 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého uznesenia, ani na jeho zrušenie, preto ho v zmysle ust. § 388 CSP vo výroku I. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Vo výroku, ktorým súd poučil žalovaného, že na Okresný súd Zvolen môže podať proti žalobkyňi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 (výrok II.) ho podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil. Vo výroku, ktorým súd uložil žalobkyňi povinnosť v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp. súvisiacich s Dohodou o zrážkach zo mzdy/iných príjmov č. 97625902109 zo dňa 31. 07. 2017, príp. aj zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 s tým, že stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva (III. výrok) ho podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

19. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že žalobkyňa osvedčila podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia a tak isto osvedčila, že je tu existencia reálnej hrozby toho, že žalovaný neoprávnene zasahuje do majetkovej dispozície žalobkyne.

20. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pred začatím konania vo veci samej. Predpokladom nariadenia neodkladných opatrení pred začatím konania, ako aj počas konania je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania). Tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariaďovaných počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či ide o zásah primeraný. Splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Súd je vždy povinný skúmať pravdepodobnosť chráneného nároku ad hoc a podľa aktuálneho stavu konania (Civilný sporový poriadok, komentár Doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív C.H. Beck 2016, str. 1106). Navrhovateľ musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverné, osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

24. Z obsahu spisu je zrejmé, že v prejednávanom spore nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a to z dôvodu, že žalobkyňa jednak neosvedčila nárok, ktorému sa má bezodkladne poskytnúť ochrana neodkladným opatrením a zároveň neosvedčila, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a žalobkyni hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy a dochádza k porušovaniu jej práv a oprávnených záujmov.

25. Žalobkyňa neosvedčila dôvodnosť a trvanie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 31.07.2017 (čl. spisu 44) nevykazuje znaky rozporu so zákonom. Podľa priebežného prieskumu odvolacieho súdu dohoda o zrážkach zo mzdy má všetky zákonom vyžadované náležitosti. Je uzatvorená na osobitnej listine, ktorá je zreteľne označená ako Dohoda o zrážkach zo mzdy. Z Článku I. prvej vety vyplýva dobrovoľnosť jej uzatvorenia. Obsahuje prehlásenie, že „Dlžník svojím podpisom potvrdzuje, že si celú dohodu prečítal a má ju záujem uzatvoriť s tým, aby z jeho mzdy boli vykonávané zrážky v dohodnutej čiastke a následne aby boli priamo poukazované na účet Veriteľa“. V Článku II dohody je špecifikované, z akého konkrétneho záväzkového vzťahu dohoda zabezpečuje plnenie a taktiež sú v nej uvedené mesačné zrážky v dohodnutej výške 89,61 eur, ktoré zodpovedajú mesačným splátkam, ktoré sa žalobkyňa ako úverový dlžník, v zmysle zmluvy o úvere č. 976259021 zo dňa 31.07.2017 zaviazala veriteľovi splácať. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy zároveň obsahuje v Článku III. rozsiahle a podrobné poučenie o právnych dôsledkoch uzatvorenia tejto dohody a v bode 7. Článku III. je opätovne a to hrubo zvýraznené poučenie: „Ako Dlžník máte zákonnú možnosť odmietnuť uzatvorenie tejto Dohody tým, že ju nepodpíšete.“ Poučenie sa nachádza nad miestom, kde spotrebiteľ verifikoval dohodu svojím podpisom a tým, že osobitné poučenie bolo hrubo zvýraznené, malo potenciál osobitne upútať pozornosť spotrebiteľa. Všetky skutočnosti, ktoré vyplývajú z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy nesvedčia tvrdeniu žalobkyne o dôvodoch jej nezákonnosti a absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom. Dohoda bola individuálne dojednaná na osobitnej listine, nie je veriteľom koncipovaná ako neoddeliteľná a nezmeniteľná súčasť formulára zmluvy o úvere. Z jej textu a koncipovania vyplýva možnosť dlžníka (spotrebiteľa), neuzavrieť túto dohodu a takýto právny úkon vylúčiť tým, že ju nepodpíše a napokon dohoda obsahuje dostatočne

podrobné a zrozumiteľné (aj pre priemerného spotrebiteľa) poučenie o právnych dôsledkoch jej uzatvorenia. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje označenie platiteľa mzdy, odvolací súd konštatuje, že žiadne zákonné ustanovenie nepožaduje pre platnosť tohto právneho úkonu uviesť do jeho textu platiteľa mzdy dlžníka. Taká požiadavka nevyplýva ani zo zákonnej dikcie ustanovenia § 551 OZ, ani ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako obligatórnu náležitosť tak nemusí obsahovať výslovné a konkrétne označenie platiteľa mzdy, voči ktorému by následne mala byť veriteľom predložená na realizáciu. Odvolací súd však zdôrazňuje, že ide len o prejudiciálne vyhodnotenie skutkového a právneho stavu pre účely posúdenia dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

26. Žalobkyňa nepreukázala ani splnenie ďalšej podmienky, ktorou je osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jej majetku vykonávaním zrážok zo mzdy.

27. Z predložených listinných dôkazov nie je sporné, že žalobkyňa si prestala plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a žalovaný ju vyzval na plnenie povinností a až následne pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy tak, že žalobkyňu vyzval listom zo dňa 30.05.2021 a požiadal zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonával zrážky zo mzdy dohodnutej splátky úveru vo výške 87,99 eur (požiadal o výkon zrážok splátok úveru v sume nižšej ako boli pôvodne zmluvne dohodnuté vo výške 89,61 eur, okrem prvej splátky vo výške 92 eur). Z písomných vyjadrení strán sporu vyplynulo, že nedošlo k úhrade splátok. Žalobkyňa nepreukázala, že z jej strany momentálne dochádza k plneniu zo zmluvy dobrovoľnou formou ani to, či žalovaný nevyvíja pohľadávku nad zmluvou stanovený rámec, čím by došlo k neoprávnenému zásahu do jej majetku.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalovaný dôvodne namietal, že v dôsledku vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyňa nie je vystavená nepriaznivej finančnej situácii. Zrážky zo mzdy sa v súčasnosti vykonávajú vo výške, ktorá je dokonca nižšia ako dohodnutá mesačná splátka vyplývajúca zo zmluvy o úvere. Žalobkyňa neosvedčila svoje tvrdenie, že zrážkami zo mzdy sa postihujú aj plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa nepreukázala ani potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, keďže výkonom zrážok zo mzdy jej nehrozí žiadna škoda, nedochádza výkonom zrážok zo mzdy ani k neoprávneným zásahom do jej ekonomickej situácie (zrážky sú realizované spôsobom, že nepresahujú výšku zmluvne dohodnutých splátok). Zároveň odvolací súd konštatuje, že len zo samotnej skutočnosti, že veriteľ (žalovaný) požiadal pre neplnenie si záväzkov dlžníka (žalobkyne) na základe doposiaľ platnej dohody o zrážkach zo mzdy o ich realizáciu zamestnávateľom dlžníka, nevyplýva nutnosť, dôvodnosť a naliehavosť dočasného zásahu do práv a povinností veriteľa a dlžníka a len z tejto samotnej skutočnosti nemožno bez ďalšieho neodkladné opatrenie nariadiť.

29. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď žalobkyňa neosvedčila zákonné podmienky a predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia zmenil odvolaním napadnuté uznesenie v I. výroku v zmysle ustanovenia § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

30. Vo výroku, ktorým súd prvej inštancie poučil žalovaného, že na Okresný súd Zvolen môže podať proti žalobkyňi žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 (výrok II.), odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil a to z poukazom na to, že dôvody pre ktoré v tejto časti bolo vydané uznesenie neexistovali. Ako vyplýva zo zákonného ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej a ak navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Z uvedenej dikcie zákonného ustanovenia § 337 ods. 1 CSP vyplýva, že dôvody na poučenie žalovaného v prejednávanej veci neexistovali (súd prvej inštancie uložil žalobkyňi v zmysle ust. § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať žalobu vo veci samej), preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zrušil.

31. Vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobkyňi povinnosť v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp. súvisiacich s Dohodou o zrážkach zo mzdy/iných príjmov č. 97625902109 zo dňa 31. 07. 2017, príp. aj zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 976259021 zo dňa 31. 07. 2017 s tým, že stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a

pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva (III. výrok), odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil s poukazom na to, že dôvody pre ktoré bolo vydané zanikli. Zmenou rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým odvolací súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zanikli dôvody na aplikáciu ust. § 336 ods. 1 CSP (na uloženie povinnosti žalobkyni podať žalobu vo veci samej), preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. zrušil.

32. Postupom podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie tak, že aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý bol v prvoinštančnom konaní úspešný však preukázateľne žiadne trovy prvoinštančného konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.

33. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.